

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

9

Fylke: Buskeruds.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Nes.

Emne:

Låvring.

Bygdelag:

Oppskr. av: Ole St. Hansen.

Gard: Sæsen.

(adresse): Nesbyen.

G.nr. 80 Br.nr. 2.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

- A. Låuv som rispes av trærne.
 1) Til dels. Sam begedeller. Ja lit.
 Det er nu far det meste slutt med låvring
 far det blir far ays far
 2) Når man kova låuva so hjemme så
 var det helst ned St. Hans eller dei omkring,
 men her i bygdaen var det helst barti
 marken ved sakerne man låuva og da
 blev det helst opper ståten så omkring
 sist i august måned. Og da var det
 bjørk man låuva, det var og Låuvø
 (me varo barti og låuva eller me skul
 sta å låuvø)
 3) Dån låuva so va da i brukø ein
 Låuvkniv. Det var å bruke låuvkniven
 og høyji ned kvistane med far den er
 det en krok på fremst.
 Det var nu hjemme man rispa, det var
 so å sea alslags låuvskog som blev rispa
 men det varnak i rispe med bare hårdan
 4) Det var bege slag det.
 Det har vært i bruk og kjylo bjørk og
 salju. Dei kuna ikke vara so små da

akurat dei måta' nák vara nak så stáá
míndur graide dei se ikji ana dei döigó,
og dem måtte nak verbe nágle ár so efer
første kijlinga far det jik an á ba
nako íggj, det berode nu meget på var
fart det náks til at, så det er nak ikke
godt og appi nágen alder, men stammen
kan ikke ver så alt far spinkel far man
må da klávó upi heo dán ska kijlö-dæ,
nar lange det er mellum ver gang kommer
sam sagt av var fart det vokser, men són
en 6-7 ár må det nak til hei opí dalen.

Det er á Kijlö. (Du får gå sta á kijlö'
dena bjarki du, me skul ha kijlö' dena
sálju der buntó.) Ni ein kuna ikke risþó
kjyle busku far da vilda dem helst hódná,
i alfal blev det like med láuv på dei.

Feldre tider lag dem var på dem og
holdt dem far og væra bra fræll, men
nu er det nak far det mest slutt med dem.

Rispaláuvet var a ha i rispateina
(dafür blw ha kala Rispatainó) og báro
heim, og så var det á furko det på bakken
og så ha det i undeláven elle i rispaláuv-
skjyku. Áa kjawoláuvet var nu helst og
saka i hæs el sták, ei láuvhæs blev daga
slik nist man laga ei hág hæs me kala
da or da á ha ta ralur og so måtan fion-
na sl fire klufti á ha ralutn på so fak
dei nak høgt sa ikke krötara nåde opí dei,
i so måtte man ha se naka stáuna sam m
kalo láuvsprel, desa måtte væra gansk sták
og så var det og bro ein kjerur neptá stáurn
og så lages man en láus kjerur i mellom

den buska man har sat hæsen indtil og den ståuren man har sat op, og sån holder man på, ja det blir og lage den lære kjærven i mellom den ståuren sam sitt er sat op.

Og viss man lager en almindelig läuvkjas så er det å ha to rølle og lage lit under dem så dem kommer lit over bækken, og så lage op kjærvene på samme måten, og så må man ha skytter på hæsin, da har man av dei nedhigna bjarko te da, ei slik lag hæs må man jæne sete op noget runt hæse slik at ikke krakjara kommer til og rive det ned. Og sete läuvkjærven på stak sam man sier da bare henger man kjærven op på en krakji og lar den henge der til den blir bartimak här og så er det og ha det i sammen i en stak, og da er det og man al tappen in, det blir i almindelig sat runt en buske, og så lager man over nagle grånkristar, det jør man så vel på ei hæs sam på ei stak. Det var og er helst at man har et las (hestelas altstå) i ver hæs el stak og det blir sån en 180-200 kjærve, hest blev det sagt at det skulde være 9-10 spret i et las, og på verst spret blev det sån en 20 kjærve.

) Det var og kjører det heim am vinter når det blev føre til det.

Ja det hente mak får at dem hadde dugna på läuvring men det måtte nu vere hjemme i byda og ikke hørte ved sætrene

) Det blir det vist det er läuvskag der men her i bygda er det ikke stort läuvskag hjemme i bygda.

Der man henger ned bjørka da henger
mannfolka ned og kvinnene lærer av.
8) Det blir lagt i låren eller i et farashus.
Låru får både ku sau og jeit; den gir
efter sam man har og gi av, da dem
brukte noget til låru så var det at
gi småkreaturen et måltid om dagen
av låru.

- 9) Øsp og bjørk.
10) Her ayri blev det rispet bjørk til grisun
og det var helst i en sek og jet grisun
døp i en griseask jart av frø
11) Nii nogen føles läuvring kijender jeg
ikke, eller har hørt om.

Men barna måtte nok vere med at
läuvre da dem var sopas at dem var til
noget så ved 8-10 års alderen.

B. Läuv som rakes sammen på bakken.

- 1) Det er rastläuv el rakaläuv.
2) Bjørkeläuv og oreläuv helst da.
3) Det blir brukt riss til det arbeide.
4) Det blir brukt rispatens også til dette.
5) Det var nok helst kvinner og barn
som jorde dette arbeide.
6) Det blev lagt i en hång i farashuset.
7) Det var nu helst og gi kloere det sam
särpe blandet med färmå og andet rast.
8) Ha nei noget godt for blev det nok ikke
anset for at være.
9) Det var vel helst det. Nii det har jeg ikke.

Det sluttas vel lit um sun for en 40-50 år siden
På slutten så brukte dem det mest til stroie.